

За партыю Леніна, за ленінскі Цэнтральны Камітэт!

ТАК АДКАЗВАЕ КОМСАМОЛ БЕЛАРУСІ НА РАСКОЛЬНІЦКУЮ ПРАЦУ ТРАЦКІСЦКАЙ ОПАЗІЦЫІ.

Маладыя рабочыя і батракі! Уступайце ў шэрагі Ленінскага Комсамолу!

Да ведама арганізацый УсеКП(б).

XV зьезд УсеКП(б) склікаецца на 1 сьнежня 1927 году ў Маскве. Парадак дня зьезду: 1. Справаздача ЦК—політычная і арганізацыйная. 2. Справаздача Цэнтральнай рэвізыйнай камісіі. 3. Справаздача ЦКІ-РСІ. 4. Справаздача дэлегацыі УсеКП(б) у ВККІ. 5. Дырэктывы па складаньні 5-гадовага пляну народна-гаспадаркі. 6. Аб працы ў вёсцы.

7. Выбары Цэнтр. установаў партыі. Норма прадстаўніцтва: 1) адзін дэлегат з рашачым голасам на 1000 сапраўдных членаў партыі і адзін дэлегат з дарадчым голасам на 2000 кандыдатаў у члены партыі; 2) звыш паказанай колькасці дарадчыя галасы прадстаўляцца ня будуць. Сакратар ЦК В. Молатаў.

Комсамол-няпрымірымы вораг трацкізму.

Аб парадку абгаварваньня тэзісаў да XV зьезду УсеКП(б).

(Выпіска з пратаколу бюро Менскага Акружнага ЛКСМБ)

1. Лічыць, што харантар і формы ўдзелу комсамолу ў падрыхтоўцы да XV зьезду партыі азначаны пастановай пленуму ЦК УсеЛКСМ у рэзолюцыі „XV зьезд партыі і задачы комсамолу“ і бюро ЦК ЛКСМБ. Выходзячы з гэтых пастаноў, комсамольскія ячэйкі г. Менску і Барысава абгаварваюць на сваіх сходах тэзісы ЦК УсеКП(б) да XV зьезду партыі; у вясковых ячэйках (у тых выпадках, калі не зьяўляецца магчымым абслужыць пасобу—на групавых сходах і чэек) ставіцца з мэтай растлумачэньня даклад „XV зьезд партыі і задачы комсамолу“ (па рэзолюцыі пленуму ЦК УсеЛКСМ па гэтым пытаньні).

ЦК і інш. абгаварваньне павінна датычыцца пытаньняў аб плыці адпаведна і працы на вёсцы, без прыцягненьня да абгаварваньня ўжо вырашаных пытаньняў партыі (АРК, НІТай і г. д.).

3. Абгаварваньне пытаньняў зьезду пачаць зараз-жа і скончыць да 1 сьнежня г. г. 3 гэтай мэтай надыходзячы саюзныя дні павінны быць цалкам прысьвечаны гэтым пытаньням.

4. Пры клобе „КІМ“ адчыніць аддзел літаратуры, прысьвечанай гэтым пытаньням. Устанавіць там-жа консультацыю парт.-пропагандыст.

5. АПА распрацаваць метадычныя паказаньні (рэкамэндацыйны сьпіс літаратуры і г. д.). Сакратар АК Красоўскі.

Хто кіруе саюзам?

Опозіцыя прад'явіла комсамолу вельмі сур'ёзнае абвінавачаньне. У сваёй заяве яна зацьвярджае, што кіраўнічыя органы саюзу паступова занаўняюцца дробна-буржуазнымі элемэнтамі.

Але ці права опозіцыя? Ці справядлівыя яе падстаўкі абвінавачваньня?

Адказ на гэтыя пытаньні можна знайсьці ў статыстычных вестках. Лічыць бесстароньня і ніхто ня вінец, што лята супроць опозіцыі.

Возьмем ЦК УсеЛКСМ.

Які яго сацыяльны склад? Саюдаў членаў нашага ЦК—65 проц. рабочых, 9 проц. сялян і толькі 25 проц. іншых. Траба ўлічыць, што ўсе члены нашага ЦК зьяўляюцца членамі партыі. І так, пераважная большасьць у ЦК за рабочымі.

Што з сябе ўяўляюць нашыя губюмы і ЦК нацреспублік.

У складзе гэтых кіраўнічых органаў 50 проц. рабочых, 5 проц. батракоў, 26 проц. сялян і толькі 19 проц. іншых. Малавак прыблізна такі-ж. А калі ўлічыць губюмы прамысловых раёнаў, дык у складзе іх мы знайдзем 74 проц. рабочых і толькі 11 проц. іншых.

А ў акругамах?

У іх складзе 56 процантаў рабочых, 6 процантаў батракоў, 25 проц. сялян і толькі 13 проц. іншых. 36.000 членаў уключы і горрайкомаў палова рабочых і толькі 17 проц. іншых.

У борах вясковых ячэек

пераважная большасьць за батрацка-бядняцкім ядром (62 проц.), а іншых у іх усяго 8 проц. Астатняя маса прыпадае на сялян, сярэднякую і часткова на рабочых.

Дзе-ж дробна-буржуазнае засьледа?

Лічыць б'юць опозіцыю і на абедзьве латэкі владуць до хлусьлівым абвінавачваньні.

Навошта патрэбна была гэтая хлусня?

Дадзім рашучы адпор.

Думкі опозіцыі вельмі просты і аразумелы.

Опозіцыя хоча адарваць шырокі комсамольскі масы ад іх кіраўнічага асяродку і спіхнуць комсамол з ленінскіх рээк.

Як раз гэтыя і дамагаюцца опозіцыя. Але не даб'ецца. Комсамольцы ня раз давалі адпор опозіцыі і з ганьбаю адхіляць і гэты вельмі прарыстны хлусьня опозіцыі.

Рашучы і моцны адпор!

У хуткім часе — 1-га сьнежня—адчыніцца 15-ты зьезд усесаюзнай камуністычнай партыі.

Перад зьездам па пытаньнях абвесткі дню адбываецца дыскусія, якая павінна выявіць адносны звыш мільённа членаў партыі да ажыццяўляемай Ленінскай ЦК УсеКП політычнай лініі.

На 17 лістапада ход галасаваньня па дыскусіі маюцца наступныя лічбы: — за лінію Цэнтральнага Камітэта галасавала 405.199, супроць 2574 чалавекі.

— 405 тысяч 199 чалавек і 2 тысячы 574—восем навочны і аб многім кашучы адказ партыі на антыленінскую, раскольніцкую політыку опозіцыі, накіраваную супроць заветаў Леніна, супроць асноўных прынцыпаў бальшавізму.

Камуністычная партыя ў аднагалосна прынятых сёння і тысячамі ячэек рэзолюцыях адбрывае і выказвае сваё здзяляльнае выключэньне з партыі галоўных зарываўшыхся важакоў опозіцыі Троцкіна і Зіноўева.

У адказ на выключэньне з партыі адзіночак—інтэлігантаў, блунаючых у меншавізм, ня змогшых зразумець і ўцяміць бальшавіцкую лінію, у партыю ўліваюцца но-

выя, свежыя струмені бальшавіцкай крыві — настрычкі кавы заклік рабочых у партыю

Толькі першыя дні „кастрычнікавага закліку“ далі па СССР больш 27 тысяч чалавек. Як нічэмнай здаецца група політычных сяляцоў — опозіцыянераў у параўнаньні з гэтым магучым, з кожным днём узрастаючым папаўненьнем новых бальшавікоў—рабочых, верных сыноў Ленінскай партыі.

Комсамол Беларусі ўжо шчыльна ўступіў у паласу абгаварваньня тэзісаў дакладаў на 15-м зьездзе УсеКП.

Сходы актыўна Бабруйска і Мазыра аднагалосна (прысутнічала 332 чалавекі) пры 4-х супроць, прынялі рэзолюцыі, поўнасьцю далучаючыся да рашэньняў кастрычнікавага пленуму ЦК УсеЛКСМ.

Гарача пара абгаварваньня тэзісаў у гарадзкіх ячэйках пачынаецца з сьвешняга дня.

Мы цьвёрда перакананы, што комсамол Беларусі, усе комсамольскія ячэйкі дадуць рашучы і моцны адпор усякім спробам парухіць адзінства ленінскіх шэрагаў.

Опозіцыянер: А гавораць, што за намi масы ня ідуць.

За партыю, за Ленінскі ЦК!

„Опозіцыянер“ Тулуцаў.

(Мястэчка Смалявічы, Менскай акругі)

На вудым вештакі... Ня глядзячы на драняе падвор'е, завірху—варом поўня.

„Лейся песня мая“,—заводзіць вучка хлапоў, акая згуртавалася вакол спэцы.

Усюды томан, жарта, сьмех.

Сьвіля мотачковы сход комсамольскі. Будучы абгаварваюца матар'ял да 15-га зьезду УсеКП(б).

На сьне сакратар райкому КП(б) Б П. Птушню. Ён прастымі словамі аналяда сходу аб тэзісах ЦК партыі і адносінах да іх опозіцыі.

У залі шішныя—усе слухаюць уважліва.

Пачынаюцца спрэчкі.

— Вось,—кажа комсамольца Тулуцаў,—я згодзен з опозіцыяй па пытаньні аб урангэ-леўнікім офіцэры, бо кельга ў ДПУ Усянюку

шантраву браць. А што датычыцца саміх опозіцыянераў, дык іх ужо даўно треба было выключыць з партыі.

У залі падняўся сьмех і ўзгалосы: 0-го-го! І ў нас „опозіцыянер“ зьявіўся,—што сьведчыла аб адносінах сходу да таг. Тулуцаў, які проста не разумеє сутнасьці ўнутрыпартыйнай барацьбы.

Выступіўшыя потым т. Сагалычын, Ашароў і Элькінда растлумачылі т. Тулуцаўу няправільнасьць яго погляду і пачкалі на неабходнасьць прапаруўні таго матар'ялу да 15-га зьезду, які ўжо зараз змешчаны ў друку.

У аднагалосна прынятай рэзолюцыі сходу адобрыў тэзісы ЦК, як адзіна ленінскія і адзінуць неабходнасьць узмацненьня політучынобы комсамольцаў.

Алесь Ліпінва.

Прэч раскольнікаў.

(Пастанова бюро ЦК ЛКСМБ).

1. Апошнімі сваімі дзеяньнямі (антыпартыйная і антысаюзная дэманстрацыя ў час абвешчаваньня 10-гадзядна Кастрычнікавай рэзолюцыі, нелегальныя сходы, дэманстрацыйны ўход лідэраў опозіцыі з прэзыдыуму ЦК), опозіцыя парухіла ўсюды рамкі партыйнасьці і партыйнае дысцыпліны, паставіла сябе па-за шэрагамі камуністычнае партыі, фактычна абвешчала аб арганізацыі сваёй традыцыйнай, па-сутнасьці меншавіцкае партыі, нелегальна і з існаваньнем дыктатуры пролетарыяту.

2. У адносінах да лідэраў опозіцыі, партыя праявіла манюмы шэрлівасьці, зрабіла ўсё магчымае, каб зьвірыць іх да работы з партыяй і рабочае класы. На ўсе гэтыя папыты опозіцыя кочны раз аднаўляла партыі ўсё больш грусымі і наглымі дэманьнямі і каляветнічымі нападымі на партыю і яе ЦК.

3. Бюро ЦК ЛКСМБ лічыць недапусьтым і нічым неарывуваемым людзям прабы-ваньне ў шэрагах УсеКП людзей, стаячых абсе францыінай дэканасьцю супроць ному-

ністычнае партыі і дыктатуры пролетарыяту фактычна па-за партыяй. Пастанова ЦК і ЦК УсеКП ад 14 лістапада 1927 г. павінна быць апошнім папярэджаньнем усім тым, хто яшчэ не парваў з опозіцыяй, не зьявляюцца для шчырай, сумаснай работы з партыяй, хто ня хоча аназага, няхай нават аб'явэнтына, у шэрагах ворагаў камуністычнае партыі і дыктатуры пролетарыяту.

4. Бюро ЦК ЛКСМБ вітае пастанову ЦК і ЦК УсеКП аб выключэньні з шэрагаў партыі Троцкіна і Зіноўева і выключэньні астатніх лідэраў опозіцыі з складу ЦК і ЦК, поўнасьцю далучаецца да яе і да пастаноў бюро ЦК КПБ па гэтым пытаньні. На выліны опозіцыі комсамол аднака яшчэ большай згуртаванасьцю вакол партыі і яе Ленінскага ЦК, яшчэ большым абхопам сваімі шэрагамі рабочей моладзі, перадачай у шэрагі партыі лепшых комсамольцаў-рабочых.

Няхай жыць адзінаства УсеКП.

Прэч раскольнікаў, здраднікаў у справе рабочае класы і Кастрычнікавае рэвалюцыі!

Зіноўеў і Муралаў зняты з працы.

Савет Народных Намісараў РСФСР пастанавіў: аслабіць Зіноўева і Муралава ад абавязкаў членаў прэзыдыуму Дэярляіу РСФСР.

Усім ячэйкам ЛКСМБ.

У мэтах поўнага і усесабовага асьвятленьня ходу прапаруўкі ў ячэйках КСМ паштоўна 15-га зьезду УсеКП, ЦК ЛКСМБ прапаруўе ўсім ячэйкам ЛКСМБ, якія працуюць на ўраўскай мове, а таўсама змешаным:

- Даручыць чалавек ячэйкі, корэспандэнтам газеты „Юнгэр Арбайтэр“, сыстэматычна даслаць у рэдакцыю „Юнгэр Арбайтэр“ поўныя і падрабязныя корэспандэнцыі аб ходзе абгаварваньня тэзісаў ЦК УсеКП(б).
 - Вылучыць связьліва для гэтай мэты таварышоў у тых ячэйках, дзе корэспандэнцаў „Ю. А.“ няма.
 - Корэспандэнцыі могуць быць напісаны на любой мове (ўраўскай, беларускай, расійскай).
 - У корэспандэнцыях павінны, галоўным чынам, быць высьветлены наступныя моманты: а) Усе выступленьні комсамольцаў па тым ці іншым пытаньні. б) Вакні галасаваньня. в) Пастрой беспартыйнай рабочей моладзі ў сувязі з дыскусіяй.
- Сакратар ЦК ЛКСМБ БАРАНЬІНАЎ.

Да ўсіх арганізацый ЛКСМБ.

Рэдакцыя газеты „Чырвоная Зьмена“ просіць даслаць ей свае матэрыялы аб удзеле комсамольскіх арганізацый у партыйнай дыскусіі (аь прысутнічваньні на сходах ячэек, чыя выступленьні ўспрыняць за тэзісы ЦК і супроць іх, вынікі галасаваньня, а таўсама прынятыя рэзолюцыі) і ходзе кампаніі па вербоўцы рабочей моладзі ў комсамол.

Аб энтузіязму, гэроізму і романтицы.

Хто ў маладосці ня марыць аб гэроічных учынах?

Хто а зьявоў не адрозьніваецца вялікай закаханасьцю да фантані? У адных гэты гэроізм—романтыка, энтузіязм, фантазія выліваецца ў адной форме, у другіх—у другой.

У гады грамадзянскай вайны сярод большасьці моладзі было шырока распаўсюджана так званая прыгодніцтва: паехаць на фронт... і ня дзіўна, што было шмат моладзі, добравольцаў у партызанскіх атрадах, у атрадах па барацьбе з бандытамі, адважных, упартых рэвалюцыйных партызанаў і армейцаў, якія вельмі добра змагаліся з ворагамі.

Але праіўшы гады грамадзянскай вайны, адшліла на вадні пліні і яе романтика. Наступілі дні суровай крапатлівай будзёнай працы. Абудованьне гаспадаркі краіны, індустрыялізацыя краіны, копараваньне вёскі, перабудова на сацыялістычны лад,—усё гэта вялікая, складаная задача пролетарыяту.

Ці можа тут энтузіязм, гэроізм, романтика знайсьці сабе месца?

Вядома—можа! Вяльмежнае поле для гэроіста, рэвалюцыйнай романтикі ў будаўніцтве. Вось куды треба дзівяць сваю энэргію, сілу і гэроізм.

Але не хвалюе, ня прыпаблівае некаторах сумна настроеных гэта вялікае, ала крапатлівае праца. Разумеюцца, вынікі гэтай працы куды даўжэй ірадэўляюцца, чым, скажам, замахнуць шабляю—і няма галавы белавардзейца. І многія не змагі,

як належыць адкрыць вочы і разгледзець нашу працу. І яны руцця ўперад, чэгосьці шунаюць.

імкнуцца сваю сілу і энэргію выліць у якое хочам «гэроіста», але толькі не ў вялікую будаўнічую працу савецкай улады.

Яны паддаюцца на вудачку опозіцыі.

вельмі спакушаных лоўкіх політыкаваў. Гэтую моладзь прыпабліва падпаўная фракцыйнай барацьба. Асобе некаторых выдатных опозіцыянераў затушоўваюць усё астатняе. Яна лёгка паддаецца абману, паклепу, падтэсоўваньням опозіцыі. Не заманьвае гэта, быццам «рэвалюцыйная праца». Але яна забывае самае галоўнае, што гэта «падпаўнае» ня супроць буржуазнай, а супроць камуністычнай партыі і пролетарскай дыктатуры. Опозіцыя ахвотна і умела выкарыстоўвае гэта пацучыце моладзі, б'е па самае лёгкае пацучыце: вось дэ, бач, у нас бюрократызм, перараджаньне, тэрмідор, улада кучкі дыктатару і г. д. і г. д. і неспадручныя малаверы і моладзь вераць гэтому, лёгка паддаюцца адрадынцкаму ўпаньну.

Хто падтрымлівае опозіцыю?

Зусім не выпадкова, што латчэй за ўсё і больш усяго паддаецца ўпаньну опозіцыі ў большасьці сваім вучыцкая і інтэлігентная моладзь. Бо яна найбольш хістаецца, найбольш неурэўнаважа, яна найбольш рэзкакарына, складаецца з розных сацыяльных пластоў, больш звязана з дробна-буржуазнымі

пластамі насельніцтва, сярод якіх пявала незадоланых партыяй і ўладаю.

Яны вельмі спакушаваюць і падтрымліваюць опозіцыю.

Траба толькі паглядзець на сацыяльны склад выключэных з партыі і комсамолу опозіцыянераў, каб латчэй за ўсё пераканацца, а гэтым.

Ня з прасту опозіцыя робіць стаўку на комсамол

і моладзь. Ня раз яна ўжо спрабавала паставіць моладзь супроць партыі. Для гэтага яна ільсьціла. Яна внаходзіла асобных адзінак комсамольцаў, якія лёгка паддаюцца ўпаньну опозіцыі.

Але ў цялым пролетарскае моладзь хутка пачынала разумець меншавіцкую сутнасьць опозіцыі.

За тое асобныя інтэлігентствуочны адзіні хутка і лёгка ўдлімілі вучэньне троякізму.

Большасьць адаровай рабоча-сялянскай моладзі накіроўвае сваю энэргію, уражлівасьць, энтузіязм ведаў і рэвалюцыйную романтику на вялікую справу будаўніцтва сацыялізму, дамагаючы пролетарыяту ўмацоўвань Савецкі Саюда. Партыя і пролетарыят заклікаюць моладзь.

Да жывой творчай будаўнічай працы.

Яна ахвотна адклікаецца. Яна будзе коопаратыва. Яна змагнецца з рэшткамі тэхнічнай адсталасьці, бюрократызму, безгаспадарнасьці, хуліганства. Яна вядзе ўпартую працу па будаўніцтве новай гаспадаркі на сацыялістычных пачатках. Вось куды треба і ў далейшым накіроўваць энтузіязм моладзі. В. Красны

Супроць недысцыплінаванасьці і разгільдзяйства!

Чаму на фабрыцы „Везувій“ губляюцца лепшыя комсамольцы, а з 450 чалавек моладзі ўцягнута ў комсамол толькі 200?

Комсамольцы менскіх ячэек МББ чыгункі і шкляной гуты нядбайна адносяцца да абавязкаў, нават „спэ-кулююць“, а бюро ячэек зьявляе ноль увагі на гэтыя зьявішчы.

„Акакія Акакіевічам“ ня месца ў комсамоле!

Надзвычайная складанасьць перажываемага намі пэрыоду прале-тарскай рэволюцыі—небясьпека вайны, раскольніцкая праца троцінскай опозіцыі, якая разьвязвае рукі сіле контр-рэволюцыі—больш чым калі ставіць перад комсамоламі задачу ўзмацнення ўсёй сваёй працы па тэмпу, паліпшэньня яе па якасьці і самай рашучай барацьбы з недысцыплінаванасьцю.

Такія моманты, калі з-за сьпячкі, непаваротлівасьці, разгільдзяйства самаго бюро ячэйкі, актыўнасьць рэбяг накіроўваецца па шляху ненаведваньня сходаў, недысцыплінаванасьці на вытворчасьці, спэкуляцый, уплаты сяброўскімі ўзносамі за аліменты і, урэшце, выхаду з комсамолу,—паўны быць агнём выпечаны з нашых шэрагаў.

Абломных, гоголеўскіх «Іван Іванчычаў» і «Акакій Акакіевічаў» не павінна быць сярод комсамольцаў—Ленінцаў.

Хіба гэта дапусьцімае зьявішча, што на фабрыцы „Везувій“ з прычыны непраўільнай разгрузкі комсамалец ня плаціў узносу ў працягу году і адышоў ад комсамольскай працы.

Мы яшчэ раз кажам, што кожная ячэйка павінна так пабудаваць сваю працу, стварыць такія абставіны, якія-б накіроўвалі, штурхалі актыўнасьць комсамольцаў па руслу ўздому ў рэальна-вытворчы працэс, барацьбы з бюракратызмам, уздыму сельскай гаспадаркі, ланіскай вучобы.

Трэба памятаць, што самадзейнасьць, творчасьць комсамольца, яго штодзённая думка, клопаты аб паліпшэньні працы ячэйкі, аб уцягненьні моладзі ў гаспадарчую і культурную працу залежаць, галоўным чынам, ад таго, наколькі садзейнічаюць яму ў гэтым унутраныя ўмовы ячэйкавай працы.

Трэба памятаць, што ня толькі ад асабовых якасьцей таварыша а і ад кіраўніцтва ячэйкі, ад ствараемых гэтым кіраўніцтвам абставін залежыць тое, ці зможам мы з комсамольцаў і моладзі падрыхтаваць людзей, думкі і праца якіх адпавядалі-б агульнаму, нячувала шпарнаму, тэмпу бегучага пэрыоду гісторыі.

Вось тое, што нам трэба і за што мы павінны змагацца. Вось тое, што будзе рабіць пасляховай нашу барацьбу з недысцыплінаванасьцю, барацьбу за ўцягненьне самых шырокіх мас моладзі ў соцыялістычнае будаўніцтва.

Разьвінцілася гайка!

(Копель, Меншчына).

За апошнія часы ў нашай організацыі значна пахіснулася дысцыпліна. Разам з ёю і зацікаўленасьць да працы. Комсамольская «гайка» разьвінцілася ва ўсіх адносінах. Комсамольцы не наведваюць сходы ячэек, некаторыя з іх пачынаюць п'яццаваць і гуляць у карты.

Былі выпадкі, калі комсамольцы не плацілі сяброўскіх узносаў па 7-8 месяцаў і ячэйкі ня прымалі ніякіх мер. У сялянскай ячэйцы ўпаўнаважаны па збору сяброўскіх узносаў Шкірыч, з прычыны асіміянтаў растраціў усе грошы.

А што зрабіла ячэйка? Нчога. Быў складаны на 6 годзіг выхад аб'яднана сходу двух ячэек БСМ з ячэйкай КП(б)У. На сходы замест 45 комсамольцаў прышлі зарэгістравана 15, частка якіх потым уцікла ў нардом на сьветлаб.

Сорамна так рабіць, комсамольцы, асабліва ў той час, калі становіцца нашай краіны патрабуе асаблівай агульнаважнасьці шэрагаў, асабліва ўзмацненьня дысцыпліны, павышэньня якасьці працы.

Райком, зьявірай увагу на гэты бок працы. Цімашок Ракіта.

Аб персіках, нагрузцы і абломаўшчыне.

(Менскі, Кастрычніавы раён).

Зараз, калі ў Менскай комсамольскай організацыі пачалася барацьба за дысцыплінаванасьць, я хачу выказаць на старонках газеты аб хворых зьявішчах у організацыі, аб іх характары і барацьбе з імі.

Возьмем колентый цягі МББ чыгункі.

У летні час, на працягу трох месяцаў, ня толькі не выдася масавая праца, але і сходы не праводзіліся. Гэта тлумачыцца тым, што комсамалец праводзіў свой час, што рабіў. А часам комсамольцы хуліганілі, сходаў не наведвалі. А калі запыталіся, чаму, адказвалі:

— Туды-сюды езьдзі!

У часе водпуску комсамольцы з чыгункі займаліся нават спэкуляцыяй. Едуць у Крым, на Украіну, купляюць персідкі, абрыкосы і прадаюць. Аднаго комсамольца з запытаў:

— Як правёў свой адпачынак?

— А так сабе, падзаробіў рублёў 40.

— Як гэта?—А так, езьдзіў у Харсон, браў фрукты і прадаваў.

Выпадак такіх срод чыгуначнікаў моладзі шмат. (Хлапцы маюць дармовы білет для праезду). А комсамольская ячэйка не прыдае гэтым выпадкам асаблівай увагі.

Замест нагрузкі—ходзіць з... сабакан

У ячэйцы цягі мясца комсамалец, які ня хоча браць ніякай нагрузкі. Яго выхайны адказ:

— Занят!

А на самой справе ў вольны час, (у яго часу мабыць шмат) бірае на вяроўку сабаку (німецкай пароды) і на вуліцы Саветскай маленькім крокам расхажвае ўперад, то ўзад. Ячэйка аб гэтых фактах ведае, але нічога покуль што ня робіць.

«Навошта мне ячэйка?»

На шкляной гуце быў такі выпадак. Скарацілі рабочых, у тым ліку і комсамолку Самовіч. Яна хутка спыніла наведваньне сходаў ячэйкі, кінула даручаную працу. Калі запыталіся: Чаму не наведваеш?—адказала:

— Навошта мне ячэйка, калі я ня хоча даць мне працу?

Баіцца... палянаў.

Комсамалец Урбановіч ніякага ўздому ў працы ячэйкі ня прымаў. Калі яго запыталі аб прычынах, ён сказаў:

— Я не хачу ўмешчана ані ў якую працу ячэйкі таму, што прыдзецца палкаць, дык на сьпіне выражуць «вьевады».

Ня глядзючы на растлумачэньне, ён застаўся пры сваёй думцы, а потым здаў комсамольскі білет.

Далей, калі комсамолку Карась зьявілі з піонерскай працы за дроніна адносіны, яна ў ячэйцы ўтварыла фракцыю. Якая стала сваёй мэтай агітаваць дзяўчачыняў па выхад з Комсамолу. Бюро ячэйкі даведваючыся аб гэтым, выклікала яе на пасяджэньне, але яна стала ляць бязум.

Вось некалькі фактаў характэрнага зьместу. Іх у нас шмат і ячэйкі не вядуць належнай барацьбы з імі. Наміж іншым пастаюць рэволюцыя, гутарак на гэтых пытаннях хопі адбаўліць. Мне здаецца, што вакол кожнага хворага выпадку трэба ў ячэйцы ствараць агульна-масавы погляд, каб яго другія не пераймалі. У нас увайшло ў прывычку—скараціў даведваюся, ну, а калі заняўся яма, дык што зробіш.

Такога погляду не павінна быць. Масавымі мерапрыемствамі трэба весты барацьбу з такімі выпадкамі, якія маюць месца ў нашай організацыі.

М. К.

чыцца перш за ўсё тым, што з боку кіруючага актыву ня было праведзена паліпшэньня працы па падрыхтоўцы да пераходу на летнія формы працы. Бюро колектыву, як гаворыцца, гультаінічала па абломальскі аткавала працу на «заўтра».

Такія моманты меняю і ў іншых ячэйках раёну. Калі спыталі працу прадпрыемства (у часе адпуску кампаніі) на месца, на паўтара, дык і праца ячэйкі таксама «спынялася». Ня было ніякага вучоту,

можна астаўляць старыя нормы броне па ўсёй скажам, хмічэнай прамысловасьці, калі на фарфарэафанскай галіне колькасць рабочых у папярэдняе пэрыяд будзе скарацацца талі, як у асноўнай галіне хіміі прамысловасьці яна будзе павялічвацца?

Калі мы застаём старыя нормы броне на фарфарэафанскай прамысловасьці, то мы ня толькі будзем маць паліпшэньне вытворчасьці, але мы таксама будзем рыхтаваць часткі забавіраваных падрусткаў кваліфікаваных рабочых для біры працы, бо ўсё іх прадпрыемствы ня змогуць зьявіцца.

А опозіцыя прапаўе заставаць старыя нормы броне, такім чынам, супроцьстаўляючы інтарэсам падрусткаў—часткі рабочае класі—інтарэсам усё рабочае класі.

Опозіцыяныя умнікі, крычачы аб зьніжэньні норм броне, аб павышэньні беспрацоўя сярод падрусткаў не захацелі паглядзець крыху ўперад.

К калі прадастаўляць падгарады прарост горадавога падрусткавага насельніцтва скарацацца на палых 48 тысяч чалавек у год.

Пагэтану з беспрацоўем сярод падрусткаў у нас сьпірава будзе абстаіць куды лепш, чым зараз.

Але з беспрацоўем юнаства, прарост якога штогодна павялічваецца і к каліны шпі-годавыя складае на 20 проц. больш, чым зараз—справа будзе многа складаней. І не аб зьніжэньні норм броне трэба вераць, а аб правільным іх устаўнаўленьні. Трэба змагацца з беспрацоўем сярод падрусткаў, але ня трэба забываць і рабочае коштца.

Кастрычніавы завяўы ня зданы.

Лінія партыі, ЦК і Комсамолу ў палым была, ёсьць і будзе ў далейшым выцяляцца ва ўсё большым машынерным соцыялістычнай організацыі юнацкае працы, у далейшым уздыме зарплата, далейшым усламерным уздыме культурнага ўзроўню рабочай моладзі.

Мінула год быў годам вялікіх іспытаньняў і цяжкасьцяў для комсамолу ў пытальных працаў і адукацыі рабочай моладзі ў сувязі з пераходам да новага пэрыоду разьвіцьця нашае гаспадаркі.

Мы мелі вялікі напор з боку бюракратычных элемэнтаў некаторых гаспадарчых органаў на пільны працы і адукацыі рабочай моладзі.

Але комсамол у палым і яго ЦК вытрымалі гэты напор, і ня толькі не здалі кастрычніавы завяўы для рабочай моладзі, а наадварот, праводзяць цывёры муро у працягу павіраю, якія спатыкаюцца пры крутых паваротах.

Юнацкая праца і опозіцыя.

Спэкуляцыя опозіцыі.

Опозіцыя ў сваёй разбурэнячай працы супроць партыі і комсамолу асабліва моцна спэкулюе па пільных юнацкае працы.

Опозіцыя ўзбудзіла ня толькі на ЦК, але і на ўвесь комсамол, які налічвае да 700 тысяч рабочай моладзі, пільнае абінаважэньне ў той, што ЦК ня мог адстаяць закону аб працы і адукацыі моладзі, вызначаных пры Ле ніне.

Опозіцыя абінаважэе комсамол у слабой абароне аэномічных пазыцыі рабочай моладзі. Тым самым яна абінаважэе і рабочую моладзь.

Опозіцыя кажа, аб адсутнасьці адпору бюракратычным скажінням з боку комсамолу. При гэтым яна мае па ўвазе гідравані і фабрычна-заводзкія організацыі, але забывае, што рабочая моладзь у іх складае па ўсёй асноўнай частцы ня менш 70 проц. агульнага ліку членаў саюзу.

Выходзіць, што рабочая моладзь не забараняе сваё інтэрэсу. Ня круцца што-сь у опозіцыянераў атрымавацца.

Хто гэтану павяржыць? Дзе яны ня бачылі паліпшэньня становішча рабочай моладзі?

Ці зьніжаецца зарплата?

На самой справе, зарплата рабочых падрусткаў у 1924 годзе складала—16 р. 77 кап., у 1925 г.—19 р. 17 к., у 1926 г.—22 р. 40 к. Ускі можа убачыць, што павяржэньне аэномічнага становішча няма.

Опозіцыянеры глядзяцца з тым, што рост зарплат дэспі, але вое кажуць яны пачынаючы з 1921 году рост сярэдняй зарплаты падрусткаў адстае ад росту сярэдняй зарплаты дарослых рабочых.

Але гэта зусім не азначае, што павяржэньне аэномічнага становішча рабочай моладзі наогул—яно адстае толькі параўнаўча з становішчам дарослых рабочых.

Акрам таго, опозіцыянеры забываюць, што ў 1921 годзе зарплата ўсіх рабочых будавалася на ўраўняльнасьці і складала яна ўсяго 6 р. 95 кап. І яма чаго зьдзіўляцца, што падрусткаў атрымлівалі тады 63 проц. зарплаты дарослых рабочых, альбо 4 р. 40 кап.

Опозіцыя хавае ад рабочай моладзі два факты.

Першы, што ў момант уплаты па кваліфікацыі (змест ураўняльнай выплаты за працу (сярэдня зарплата падрусткаў) у адносінах да сярэдняй зарплаты ўсіх рабочых адстае на 6,8 проц. і наогул—навалцілася ў тры разы,

у той час, як зарплата некваліфікаваных рабочых у 1926 годзе ў нафтавай прамысловасьці адстае ад зарплаты высокакваліфікаваных рабочых у 8 разоў.

А трэба памятаць, што ў 1921 годзе чорнарабочы атрымліваў амаль аднолькавую зарплату з кваліфікаваным рабочым. Значыць, адносна зарплата пільна аэномічна рабочых падрусткаў, чым зарплата падрусткаў. Опозіцыя гэта ведала і ні разу не пратэствала.

Другі фант. Сімы зьезд прафэсэну адзначыў, што такі вялікі разрыў у аэномічна працы кваліфікаванага і некваліфікаванага рабочага, які стварэўся на пэрыод з 1921 году па 26-ты год,—не нармальны і даў накіраваньне аб падцяганьні зарплаты нізкі аэномічна груп рабочых.

Вялікі колдагаворнай кампаніі 1926 году паказвае, што гэта выказаньне прафэсэну аэномічнае: зарплата нізка аэномічна груп рабочых (чорнарабочы, дзятчыны і вучні) з 1927 год расіе шпарчэй, чым зарплата ўсіх рабочых, а сярэдняя зарплата падрусткаў павылася да 26 руб. 34 кап. у месці супроць 22 р. 40 кап. у 1926 годзе.

Такім чынам, новыя вучні скарэ сетка ніякага зьніжэньня зарплаты ні вараз, ні ў далейшым, як-бы ні хацела даказаць опозіцыя, не дае.

Ці не яскрава, што за апошні год мы маем параўнаўча большы паліпшэньне аэномічнага становішча рабочых падрусткаў, чым ўсіх рабочых. Мы вынічаем наокупы ў аэномічна працы падрусткаў, якія стварыліся за гады НЭП'у, а опозіцыя готу работу пратэстава.

Правільна разьмернаваць броне.

Опозіцыя абінаважэе комсамол у дапусьцілі абінаважэе асноў закону аб працы рабочай моладзі,—нама яна.

Але яна не падувала аб тым, што сутнасьць закону аб броне выцяляецца ў самым існаваньні броне, а ня ў прабах яе выцяляць.

Броне не адмешана. Застаецца бяз усюкіх зьмен і 123 артыкул кодексу закону аб працы. Прэмы-ж выцяляньня норм броне пераглядваюцца ў сувязі з разьвіцьцём прамысловасьці. Былі-б дронна, калі-б броне не пераглядвалася.

Старыя нормы броне прывілі-б да разьвіцьця вытворчасьці. На самой справе, як

...маюць месца ў нашай організацыі. Дрыноўскі Васіль... адзін з лепшых комсамольцаў нашай фабрыкі. Ён даўно ўступіў у Комсамол, на кожнай вытворчары парадзе высуваў прапаноўны аб «спачыніць» «аб майстру», на ячэйцы—аб барацьбе з хуліганствам, аб перавыбарах дроннага скаратара і г. д. і калі ён бачыць, што яго прапаноўны, хай пераароблены ў працэсе масавага абгаварэньня, даюць практычныя вынікі, ён яшчэ з большай упартасьцю бярацца за працу. Але тут ёсьць у нас адно зло: організацыя ня можа няхоўваць такіх хлапцоў і ня можа іх трымаць у сваіх руках.

Дрыноўскі Васіль працуе ў аэномічна вытворчары, зарабляе да 90 рублёў у месці. Жыве ён адзін. Велькі у яго зьдзіўнага недахоп—ня можа весты ён адукацыі нага жыцьці. Аберухаюць яго бешэ-тыжныя хлапцы, ірануюць ахочы-піўную. Хутка пільна стала прывычка. А потым і адыход ад працы, дэдуць таму, што сьчасова не павяржэньня тага падзеньня.

Як хто адзначыў Кастрычнік.

Конкурс „Чырвонай Зьмены“ і кастрычнікавай камісіі. Мала-стахаўскія комсамольцы 45 дзён рыхтаваліся да свята.—У кожным мерапрыемстве ячэйкі прымалі актыўны ўдзел пажылыя дзядзькі і жанчыны.—Такой урачыстасці, якую наладзілі комсамольцы ў дні Кастрычніка, маластахаўцы ніколі ня бачылі.

Уся вёска святкавала вялікі Кастрычнік № 6 Мала-Стахаўская ячэйка ЛКСМБ, Барысаўскі раён.

45 „гарачых“ дзён.

За паўтара месяцы падрыхтоўкі да Кастрычнікавых дзён, наша комсамольская ячэйка прарабіла наступнае: Спачатку на бюро, а потым і на агульным сходзе ячэйкі мы абгаварылі характар святкавання дзесяцігоддзя Кастрычніка і якія патрэбна склаць умовы для яго паспешнага правядзення. У межах лепшага ўдзелу ячэйкі ў гаспадарчым будаўніцтве вёскі ў сувязі з святкаваньнем дзесяцігоддзя Кастрычнікавай рэвалюцыі, ячэйкай вызначан трыгадзю плян працы ў гэтай галіне, які быў абгаворан на агульным сходзе моладзі і сялян вёскі. Для большага скарыстання вопыту гаспадарчага будаўніцтва, які ёсьць у комсамольцаў, ячэйка на сваіх агульных сходах прапрацавала з „Чырвонай Зьмены“ матар’ялы аб працы Задубскай ячэйкі. На гэтых сходах прысутнічала амаль уся вясковая моладзь і шмат дарослых сялян.

Колектыў на балодзе.

Каб дапамагчы вясковым мейсцярам у таварыстве, ячэйка сумесна з беспартыйнай моладзью правяла на балодзе суботнік, выкапаўшы там канава. На палову заробленых грошай купілі для таварыства рэдзюкі, а другую палову ўклаў у аснову капітал таварыства. Гэтак сама быў праведзены суботнік і хатары на карысьць бясрыткульных.

За тыдзень да святкавання правялі вечар сялянскай моладзі з дакладам аб гісторыі Кастрычнікавай рэвалюцыі. Такі-ж сход быў праведзены і ў дарослых сялян. Падрыхтавалі сямейны вечар, са святачным пабудам, на сродкі, якія сабралі шляхам падпіскога ліста. Выпусьцілі насыценную і сьветлавую газету.

Яшчэ за тры дні да свята пачалі ўпрыгожваць вуліцу вёскі, хаты, клуб і школы. Гэту працу выконвалі комсамольцы, піонэры, а таксама і частка беспартыйнай моладзі, дапамагалі нават і пажылыя дзядзькі. У выніку ўжо ў суботу ўвечары можна было бачыць на канцох вёскі даўе аркі, ўпрыгожаныя зеляніну, рознакаляровай паперай і гаручымі навесам чырвонымі зоркамі. Амаль уся вуліца вёскі была ўсяна-

вана напярэкі гірляндамі з зеляні, пераплетенымі чырвонай паперай. На кожнай хаце вісеў чырвоны сыдз і літарамі БССР, а ў сярэдзіне кожнай хаты з куцаў кут былі націгнуты ніткі з навізавымі на іх папярнымі сыджамі. У многіх хатах сылены былі ўешаны пляка-

радам, пайшлі ў суседнюю вёску Бытча за 3 вярсты, каб сумесна ўсім сельсавтам адзначыць дасягненні, нагадульніць свае сілы перад мясцовай уладай, перадаць праз яе шчырую падзяку кіраўніку рэвалюцыі і будаўніцтва новага жыцця — Комуністычнай партыі.

Надзвычайны вечар. Тая-ж самая святочная краса вёскі абнавілася яшчэ чырвонымі асьветленымі літарамі на шыльдэ клубу.

„Уся моладзь і дарослыя вёскі, калі ласка зайдзеца на шмлянку чаю“. Праз кароткі час клуб быў перапоўнены насельніцтвам вёскі, сярод якіх і гошці, раней запрошаныя ячэйкай. Сакратар комсамольскай ячэйкі, вясковая дэпутатка, абвясціў вечар адмыслова, атрымаўшы ў адказ дружны сьпеў беларускай марсельсы. Програма вечару была такога зместу: урачыстая частка, невялікі даклад аб гаспадарчых дасягненнях за 10 год, дэмонстрацыя асобных фактаў з дасягненняў пры дапамозе чароўнага ліхтара, святачная вачэра, увяселіцельная частка з музыкой, на працягу двух апошніх частак — лётарэя на карысьць бясрыткульных.

Скончыўшы з вялікай урачыстасцю дзве першыя часткі вечару, усе прысутныя размясьціліся за сталы, на якіх была падрыхтавана завуска і на бутэльцы «на брата» піва. У радэсьці і вясельлі было выказана многа тостаў на карысьць разьвіцця нашай рэспублікі. З вясельліца высклавае з пагоўпу Яшка, які ажыўлена гаворыць: браткі, за дзёве напейкі выйграў цэлюю клоцэ жыта, падносіць да Андрэева нова невялічку кніжачку, на якой вялікімі літарамі напісана: «Што трэба ведаць, каб многа жыта нажаць». На вечар прыйшла з піонэрскага вечару навадар атрада тав. Мідзі і апавясціла нас з вялікай радэсьцю аб тым, што і ў дзёшчы вечар прашоў вельмі добра, дзёці дружна гулялі, пасля вачэры частавалі дзёцей яблыкамі і цукеркамі.

Вечар зацямнуўся да 3 гадзін. Калі ўжо вывальвалі з музыкам з клубу на вуліцу, нехта ўнёс прапанову — заўтра арганізаваным парадкам пайсьці ў Барысаў на дэманстрацыю. Т. Качан.

Міжнародны аглед

Комунізм перамога!

Рост уплыву комуністых на рабочыя масы Нямеччыны. — Эстонскі міністр унутраных спраў — натхніцель антысавецкай кампаніі. — Працоўная моладзь усіх краін лічыць Савецкі Саюз свайой бацькаўшчынай.

Новыя посьпехі нямецкай кампартыі.

Месіца таму назад мы пісалі аб буйнай перамозе комуністычнай партыі Нямеччыны на выбарах у Гамбургу і Ке-нігсбэргу.

Зараз-жа ізноў, у такіх буйных гарадох, як Брэмэн і Гэсе, комуністы маюць значныя посьпехі пры выбарах у гарадзікі самакіраваньня (думы).

Выбары ў Гэсене даў наступныя вынікі: комуністычная партыя атрымала 41 тысячу галасоў (тады як на мінулых выбарах толькі 34 тысячы).

Соцыял-дэмакраты атрымалі 157 тысяч, супроць 220 тысяч, якія яны атрымалі на мінулых выбарах.

Лічыць галасоў, якія атрымалі буржуазныя партыі, мы ня будзем прыводзіць.

Досягчы сказаць адно, што ўсе партыі Нямеччыны, акрамя комуністычнай, страцілі ў гэтых выбарах лік галасоў.

Такое-ж самае становішча маецца і на выбарах у Брэмэне.

Аб чым сведчаць гэтыя лічбы? Яны зьяўляюцца паказчыкам таго, што пад гледзчы на наяўнасць некаторага эканамічнага ўздыму гаспадаркі Нямеччыны, «дэмакратычная» глеба відавочна хістаецца.

Кіруючыя колы капіталістаў з кожным часам траціць свой уплыў на рабочыя масы.

Посьпехі комуністых на выбарах бесспампна значна большыя, чым соцыял-дэмакраты.

Асабліва гэта відзець на прыкладзе выбараў у Гэсе, дзе комуністычная партыя аказалася адной з партый, якая павялічыла колькасьць галасоў, у параўнаньні з мінулымі выбарамі.

Да нападу белагардзейцаў на шанхайскае консульства.

Гэтыя факты надзвычайна цікавыя. Яны яскрава гавораць і паказваюць той зрух улева, які маецца ва ўсёй Нямеччыне. Рабочая класа Нямеччыны, навучылася добра адрозьніваць сваіх сяброў ад ворагаў.

Выход з цяжкага становішча пралетары бачаць толькі ў перамозе комуністых.

З гэтай прычыны працоўныя масы падаюць свае галасы за комуністых, якія зьяўляюцца сапраўднымі барацьбітамі за справу рабочых.

Акрамя таго, вынікі выбараў у Нямеччыне, Польшчы і Чэхославакіі даюць адзак тым опозыціонерам, якія крычалі аб заняпадзе рабочага руху ў Заходняй Эўропе, аб ні-быта павялічэньні партыі соцыял-дэмакрату «за кошт комуністых».

Таму як гэта зусім наадварот. Уплыў комуністычных партый значна расьце, а соцыял-дэмакрату — падае.

«Крот рэвалюцыі» у капіталістычнай Эўропе рые і рые няупынна і моцна.

Эстонскі ўрад — натхніцель кампаніі супроць СССР.

Адзін расійскі эмігрант, у верасні гэтага году, паведаміў савецкаму паўнамоцнаму прадстаўніцтву ў Эстоніі аб тым, што нібыта падрыхтоўваецца напад на нашага прадстаўніка тав. Пятроўскага.

Але гэта паведамленьне аказалася провокацыйным.

Праз месяц, гэты-ж самы эмігрант паведаміў эстонскаму поліцэ, нібыта адзін супрацоўнік савецкага прадстаўніцтва падганяваў яго арганізаваць напад на нашага поўпрэда.

Атрымалася, такім чынам, што нашы прадстаўнікі арганізуюць напад супроць саміх сябе.

Гэтую провокацыю белагардзейцаў скарыстаў гэтымі днямі эстонскі міністр унутраных спраў.

Ён запрасіў да сябе прадстаўнікоў друку і зрабіў паведамленьне аб дзейнасьці расійскай эміграцыі.

У гэтым паведамленьні змяшчаецца абнавачальнае ў тым, што павялічана актывнасьць эмігранцкіх манархічных колаў знаходзіцца ў сувязі з інтрыгамі аднае суседня дзяржавы.

Чакаем судовага працэсу!

Умовы, якія штурхнулі Казлоўскую на самазабойства, існуюць яшчэ і на некаторых іншых прадпрыемствах. Комсамольскія ячэйкі павінны зарганізаваць усе захады да зьнішчэньня гэтых умоў.

Прокуратура расьсьледуе справу, так заяўляе Нарком’юст і генэральны прокурор т. Сэгал.

Цяжкое ўражаньне застаецца пасля чытаньня ў «Чырвонай Зьмене» матар’ялу аб самазабойстве тав. Казлоўскай.

Здавалася-б, што цяжкія ўмовы, у якіх апынулася Казлоўская, павінны былі выклікаць спацьцэ і падтрыманьне да акалючых, у першую чаргу комсамольцаў. Але-ж не! Спатыкаючы да сябе адны нячужыя нечалавечыя адносіны, затым, затраўленай Казлоўскай атруцілася.

Мала таго, што давалі комсамольку да самазабойства. Судачы на заметцы «Хто вінаваты», ня было нават прынята належных захадаў да аказаньня ёй дапамогі з боку тых, ад каго гэта належала.

Дарэмна білася таварышка атруціўшайся комсамолькі, якая хацела яе адраваць; яна патэнулася на бяздушныя адносіны, вачыныны формалізм. Казлоўскай так і намерла, нявыратаваўна ўрачом.

Гэтая справа павінна зацікавіць усе наша грамадзтва і ў першую чаргу комсамольскія арганізацыі. З свайго боку прокуратура рэспублікі таксама зацікавілася гэтым фактам і ўзялася за яго расьсьледваньне.

Агульнымі сіламі мы выкрыем тых, хто вінават у самазабойстве Казлоўскай і прымусім іх трымаць адказ за гэтую учынак перад пролетарскім судом.

Што кажа моладзь вёскі.

Слова маладога селяніна, Заслаўскага раёну, тав. Траецкага.

Прачытаўшы старонку аб самазабойстве Казлоўскай, нашы вясковыя хлопцы не знаходзілі слоў, каб вывільць сваё абурэньне таму бюрокрытызму, худлігавству і распусьтству, што пануе на шмлянм заводзе «Комінтэрн».

З цяжкасьцю верыцца, каб ня было ніводнай сьветлай плямы на заводзе ім фоне. І адміністрацыя, і майстры, і заводская моладзь, і дактары, як-бы зганірышчы між сабой, робяць усе адну справу — топчуць у гразь жыццё маладой сіраты — комсамолькі і даводзіць яе да самазабойства.

Калі-ж апошніе здарылася, сваімі надбайнымі і казённымі адносінамі яны не аказваюць ёй ніякай дапамогі і, як можна зразумець з артыкулу «Хто вінаваты», нават задаволены ёе сьмерцю.

Затое з якім задавальненьнем чытаць вымешчаны ў апошніх нумарох газеткі артыкулы т. т. Каліна і Іліч. Прыводзіць, што адказныя савецкія і партыйныя працаўнікі ўзяліся за расьсьледваньне гэтай кашмарнай справы і не пакінуць без кары тых, хто штурхануў Казлоўскую прывільць атруту.

У чым сакрэт самазабойства.

Слова вучня МШВ, тав. Бялькевіча.

Той, хто лічыць, што завод «Комінтэрн» адзін у БССР, дзе маглі мець месца здзікні над заводзкімі дзёшчытамі і ўмовы, якія прывялі тав. Казлоўскую да самазабойства, — той глыбока памылка.

Трэба прама сказаць, што на некаторых нашых прадпрыемствах яшчэ ня выхаты кавчэткава погляд — «Курыца ня птушка, баба не чалавек». Горш усяго тое, што гэты погляд існуе ня толькі ў старых майстраў, якіх мардаць аб дараўвольцыйных часоў, але і сярод некаторых маладых рабочых.

Не сакрэт, што цяжка даецца кваліфікацыя дзёшчыне, наступіўшай на завод. Ёй прыходзіцца ня толькі перамагаць «прамудрасьць» вытворчасці, але і пагардліва, нетаварыскія адносіны з боку паўнай часткі рабочых.

Наступова пагардлівыя і бяздушныя адносіны да маладых работніц зьяўляюцца.

уцяла, ўступаючы сваё месца таварыскаму абыходжыванню. Але гэты працэс урахоўваць павольна і не без ахварт, аб чым і сведчыць самазабойства Казлоўскай.

Мы не гарантаваны ад таго, што выпадкі з Казлоўскай будзе апошнім. Для таго неабходна наладзіць паказальны працэс над вінаватцамі сьмерці комсамолькі, каб папярэдзіць падобныя учынкы ў далейшым.

Міжнародная канфэрэнцыя замежных дэлегатаў рабочае моладзі.

16-га лістапада ў Маскве зачынілася міжнародная канфэрэнцыя замежных дэлегатаў рабочае моладзі, якія прыехалі ў СССР на святкаваньне Кастрычніка.

На канфэрэнцыі ўдзельнічала 60 чалавек. Бурнымі воплескамі спаткалі дэлегаты генэральнага сакратара УсёйЛКСМ т. Чапліна, які зрабіў даклад аб эканамічных, палітычных і культурных дасягненьнях СССР.

З дакладам аб ваеннай небяспэцы і задачах рабочае моладзі выступіў аргэцкі дэлегат Кліянісі.

„Мы пойдзем, — сказаў ён, — разам з расійскімі таварышкамі, якія паказалі нам прыклад, як треба змагацца.“

Ад нямецкай дэлегацыі з дакладам выступіў Даль, які заяваў, што ў будучай вайне аспэўна мэтаю рабочае моладзі зьяўляецца адзіны фронт рабочых усяго сьвету супроць рэформісцкіх правадзроў і супроць вайны з СССР.

Прадстаўнікі розных арганізацый моладзі далі братарскую клятву правадзіць актывную працу на сваёй бацькаўшчыне.

А ў хвіліну ваеннае небядзпекі пайсьці на абарону першай у сьвеце соцыялістычнай дзяржавы.

— Працоўнай моладзі Захаду і Ўсходу, — гаворыцца ў рэзалюцыі прынятай канфэрэнцыяй, — накладзена адгравіць аграмадную ролю ў барацьбе супроць вайны.

Моладзь — першая ахварт імперыялізму. Яна першая павінна быць у шэрагах барацьбітоў супроць нападу на СССР.

Прадстаўнікі працоўнай моладзі будаць верны заветам правадзроў — Калы і Лёнаўскага.

Рэзалюцыя заканчваецца заклікам супроць імперыялістычнай вайны, за абарону Савецкага Саюзу — бацькаўшчыны працоўных усяго сьвету.

Алётні.

„Так дам, што больш не папросіш!“

Гаспадарчык Мікулянец зьбіў вучня Сагаловіча.

Гэта не адзіночны выпадак.—У сувязі з кампаніяй перазаклучэньня дагавораў гаспадарчыкі ўзялі голавы і спадзяюцца абмінуць законы аб працы моладзі.—Мы завастраем на гэтым грамадскую ўвагу.—Мы патрабуем энэргічных захадаў супроць захаванай эксплёатацыі моладзі!

Выпадак з Сагаловічам.

Мінулае Антона Вікенцьева Мікулянца, саматужніка-шаўца—нічога ня ведае. Ды каму ведаць, калі Антон Вікенцьеў тут, у Менску, толькі 2—3 гады жыве? Тутгі на словы Мікулянец. Адна павінугата ім жонка, зараб ляць-лєць працяваючы на свае мізэрныя заробкі хатній краўчыкі, адна яна добра ведае, і прамінае Мікулянца.

Жонка туліцца ў халодным пакойчыку дзесяці на «мансардзе» двухпавярховага шпітэку—будынку, быццам абкусанага нечымі зубамі, будынку з бязлічнай колькасьцю шчылін, з паўразьбітымі шыбамі...

Цёмны калідор, косая столь, падкакавалючы пад нагамі палавіцы... Тут, у гэтым доме, побач з кватэрай жонкі Мікулянца, у пакоі разьміраем 2x2 жыве і вучыцца рабочы падрастае Сагаловіч. Накой ніколі не апальваецца, у ім няма падвойных вокан—і холад скоўвае дыханьне.

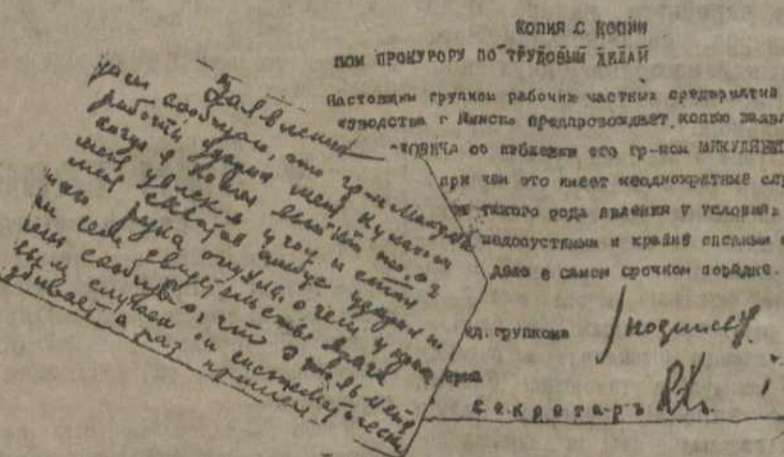
Сагаловіч расказвае аб сваім жыцьці: бацькі ўжо выветрыліся з яго памяці, яны пакінулі яго зусім малым; усе свае 20 год Сагаловіч скітаўся на сьвету ў шуканьні працы і кавалка хлеба.

І вось ужо 2 гады, як ён стаіць ля шаўцкага вэрштату ў майстэрні Мікулянца. Гады прабеглі ніпрыкметна. Праз зьявілі і набоі, праз адзекі і лаянку ён пьверда вышаў на свой жыцьцёвы шлях. Сагаловіч набыў кваліфікацыю. Але якою цаню ён атрымаў гэта!

Вучань Сагаловіч.

я, якое характэрна для сучаснага становішча шмат якіх падрастаў-вучняў.

Справа перададзена ў суд

ЗА СЬПІНОЮ САЮЗУ

«Гаспадарчыкі» ўзяліся. Вось факты іх наступленьня.

„Па сямейнаму“...

Іа так даўно саматужнік Гурвіч выгнаў, самым саўпраўдным чынам, прадстаўніку групку скурнікаў прыватных прадпрыемстваў. Яны прышлі прыверць становішча падрастаў. Было вядома, што вучні Гурвіча прауюць да позьняй ночы, пачынаючы ад самага раньня.

Чаму не зашкварцілася гэтым іячка пры групку? Ёсьць-жа некаторыя камсамольцы, якія ведаюць аб такіх фактах і нават самі прауюць звыш устаноўленага часу.

Ёсьць хлапцы сьведомыя, дарослыя... Але іх бацькі, паміа групку, заклочаюць у саматужнікам гэтак зьявіны «сямейныя дагаворы».

«Сямейны дагавор»—гэта кабала падросьтку. Заключаючы яго, саматужнік, для офіцыйнасьці, каб усе вышла глядзья, прыходзіць ў профком з просьбай заклочыць ўжо законы дагавор. Дагавор падпісваецца.

Але на самай справе хлапец, замест 6, прауюе 8-9 гадзін, часта напат ня глядзьячы на гадзіннік (уласна кажучы, і глядзьячы на што, бо такія рэчы ў майстэрнях чамусьці адсутнічаюць), атрымаўша зарплату на пажытчану разраду... Напрыклад, дагавор заклочаецца на 4 разрад, а хлапец атрымаўша па 3-м...

Такія факты надзвычайна цяжка выкрыць. Ад саматужніка, вядома, нічога не даб'ешся, ад хлапца таксама—ён баіцца, што яго паб'юць, і пазьбяняць працы.

Справа цягнецца паўгода...

Як не абурьцца судовым процесам камсамольца Зысмана, які цягнецца ўжо 6 месяцаў? На працягу гэтага часу Зысман прымушан быў гаварыць. Чым магла, яму аказвала падтрыманьне каса ўаемадапамогі.

Ёсьць у нас 132 артыкул крымінальнага кодэксу, дзе ясна і проста гаворыцца: саматужнік зьбіўшы вучня, яні набыў адну трэцю частку сваёй кваліфікацыі, прыцягваецца да адказнасьці.

Проста і ясна. А вось Зысман зьлілі з працы. Суд прызнаў гэтае зьявіньне няправільным. Саматужнік Ві-

Паглядзіце ў справы групку скурнікаў прыватных прадпрыемстваў, справы, вырашаны за апошнія некалькі год. Вы убачыце тут яркае малюнак на ступеньня гаспадарчыкаў на рабочую моладзь, наступленьне, якое вызьваецца ў дзесятках дробязей, п'яначных на першы погляд. Гэта прымушае нас шмат аб чым падаумаць.

Яшчэ аб справе Сагаловіча. Аб ёй яшчэ ня ведае камсамольская іячка. У групку нам казалі:

— «Ня было пасяджэньня бюро

— Не разьбіралі пытаньня.

Сорамна, што ў такім пытаньні, дзе камсапол павінен быў праявіць сваю ініцыятыву, не якраз і ня было.

Іячка, экапкамсія ня бачыць, як амаль што такіх-ж самымі справы і выпадкі бываюць з іншымі вучнямі, прауючымі ў саматужнікаў.

Ал. Каліта.

Гэта папярэдзіць хваробу.

На адчынены дзіцячага саду для бяздольных дзяцей.

Аб усім значэньні новага дзіцячага саду для бяздольных дзяцей добра сказа-ла матка аднаго з будучых пітомаў—т. Віцюк:

— Мы ня маем магчымасьці пра-ваць, калі дома маленькі дзеці. Пра-дуеш, а сэрца так і хвалюецца—«што дома з дзіцьмі?» Дзякую Савецкай уладае за тое, што яна благодзіцца аб нашых дзецах... Цяпер я спакойна буду пра-ваць.

І да гэтага яшчэ дадалі т. т. Будзін і Таубэ:

— Організацыяй дзіцячых садоў мы зможам папярэджаць хваробу бясспрытльнасьці ў самым не за-родку.

За астатняе казалі лічы і факты:

— Дзіцячы сад на Сурэжскай, 13, адчынены таварыствам „Прыхільнік дзяцей“, будзе абсудгоўваць 40 маленькіх дзяцей на ўвесь год ад 2 да 4 год. Маткі гэтых дзяцей змогуць ісьці працаваць. Дзесям будзе давацца полудзень, з імі буд-дуць правадзіцца гульні, чытка апавя-давыяў і шмат іншага.

Паступова лік абсудгоўваемых садам дзяцей будзе даведзены да 60 асоб. А—ні

Сэсія ЦВК.

Чарговая сэсія ЦВК БССР скінаецца ў Менску, у другой паловае сьнежня 1927 г.

На парадку дня сэсіі наступныя пытаньні: 1) Бюджэт БССР на 1927-28 год, 2) станавішча народнай гаспадарні БССР, 3) аб сь-стэме народнай асьветы, 4) рацыяналізацыя савецкага апарату, 5) Зьмены ў складзе ураду і 6) зацьверджаньне законаў ураду, пры-нятых у перыод паміж першай і другой сэ-сіямі.

Маніфэст ажыцьцяўляецца.

У выкананьне Кастрычнікавага маніфэсту прэзыдыум ЦВК БССР прыняў пастанаву аб прадстаўленьні прауюным Беларусі пэлага шэрагу фінансавых і падатнавых льгот.

Даручана Наркамфінану вызьвіць бяднейшыя сьлясныя гаспадарні ад сельгаспадатку з такім разьлікам, каб пад гэтую льготу падпала ня менш 35 проц. гаспадарак.

З лістапада гэтага году зьнімаюцца ўсе нядоімы, штрафы і пені на суму да 100 р., якія лічацца за рабочымі і сьляжачымі ня маючымі акрамя зарплаты, іншых даходаў.

Земляпарадкаваньне на дзяржаўны кошт.

Прэзыдыум ЦВК БССР, на сваім апошнім пасяджэньні, пастанавіў прыняць на дзяр-жаўны кошт земляўпарадкаваньне ўсіх неза-можных сьлясных гаспадарак.

Згодна гэтай пастанове, у хуткім часе Наркамзем прыступіць да разьмернаваньня запасага зямельнага фонду БССР сярод сь-лясныя беднаты.

На фронце асьветы.

Бібліэтэчкі для малалісь-менных.

Цэнтральны савет таварыства „Прэч ня-пісьменнасьці“ прыступіў да выданыя біблі-этэчкі для малалісьневых, спочыўных ліч-пункты. У бібліэтэчку ўводіць кніжкі на са-ветскім будаўніцтве, політэчных пытаньнях і творы мастацкай літаратуры.

Бібліэтэчка выйдзе ў друку да пачатку 1928 году.

23000 чалавек у вьчэрніх школах.

У бягучым годзе на тэрыторыі БССР і-неуе 27 школ лавышамага тыпу, 22 школы ра-бочай моладзі і 300 вьчэрніх ІШСМ.

Ва ўсіх гэтых школах вучыцца каля 23 тысяч чалавек, галоўным чынам моладзь.

За ліквідацыяй няпісьмен-насьці.

На БССР сьбіта прауюць 1002 лікпункты, з якіх частка ісьнеу на дзяржаўныя сродкі, частка ўгрымываецца прафесійнымі і грамадскімі організацыямі.

У летнім годзе колькасьць лікпунктаў у БССР дасягне толькі 872.

Да сучаснага моманту ў нашай краіне на кожную тысячу насельніцтва прыходзіцца 590 няпісьменных (у вогуле каля 3 мільёнаў ня-пісьменных).

Усё больш школ.

У 1927-28 годзе значна ўзрось лік навучальных устаноў на БССР.

Мы зараз маем 4900 чатырохгодзях, 294 самігодзях, 40 тахікумаў на рошных галінах сьляжальнасьці, наросьце 45 профшкол і школ ФЗВ.

„Кашарына Ізмайлава“.

(Кіно «Чырвоная Зорка»).

Маленькі купецкі гарадок 90-х гадоў мі-нулага стагоддзя... Закаронам, гміям бачыт. Гадзенькі людзі. Адначасна пагоня за багат-ствам—ўсёроўна, якім шляхам яно-бы ні даста-валася. Забойства, эксплёатацыя ніжай стаячых, адначасна і абдань «мэта апраўданае сродкі».

Гэта тэма „Кашарына Ізмайлава“. Фільм зроблены на аповесьці Ляскова „Ледзі Манбет Міценовага ўезда“. Трэба сказаць, што тое, аб чым апавядае Лясков у сваім творы, дакладна і таленавіта перададзена на экран.

Мэта фільму—наказаць гміям купецкага быту 90 гадоў.

Гэта дэспьтэцкая высока-мастацкім радзі-мам і гістарычнай праўдзьявасцю пастайоўкі. У кожнай дробязі, у кожным дробным фільме

прасьлівае брыдкі твар купецкага жывьля. Падасяпа ўсе гэта на фоне барацьбы за ба-гацтва.

Характэрныя тэмпы фільму гадзенькі пры-кажыч Сяргей, славагодны купец Зіноўіч, сумуючы на каханьне кучына Кашарына і старык—банька,—ўсе гэтыя тэмпы павольна артыстычнымі нелімі лічыцца, вошмі натуральна.

Да гэтага лічы даданае бытаныя моманты з жыцьця самаго гарадка (масляніна, гу-ляньні, высьпеў і інш.). Яны ўзманавіць агульнаую ўстаноўку фільму.

Застаў „Кашарына Ізмайлава“—сьв-ежасць тэмпы, ле самабытна і натуральна апрацоўка.

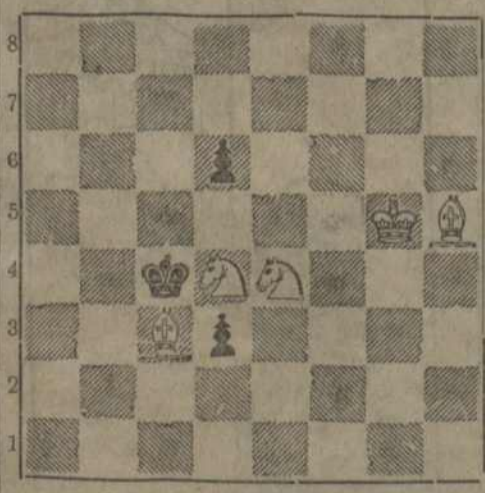
М. Т.—э.

№ 12. Шахматы і шашкі № 12.

(Друнуецца па суботах).

Задача № 15.

П. Ліпнінда (Менск).

Белыя: Кр65, С55, Сс3, Кд4, Ке1... (5).

Чорныя: Кр4, лн: д6, д3... (3)

Мат у 3 ходы.

Эцюд № 7 (шашачны).

І. Левіна (Барысаў).

Белыя: пп64, с3, д4, е1, б4, б6... (6)

Чорныя: Д—б8, д8, пп66, ф1, б8... (5)

Нічыя.

Адзасныя рэдактары:

А. БАРАНЬНІКАУ.

А. КУРЦІК.

Менск, друкарня БДВ

Той, хто падняў кулак.

... Адпобчы летам, а 1-й гадзіне ўночы пачуўся страшэнны стук. П'яны Мікулянец ламаўся ў дзвяры. Урашце, яму удалося выламаць іх, ён уварнаўся ў пакой... Спачатку быў чуюць глэхі шум за сьцяною, у кватэры яго жонкі, потым Мікулянец кінуўся да пакою Сагаловіча, выбіў ішко у дзвярах, сарваў іх і шапцём крывым важным парэзаў на дробныя кавалкі новую шырагу на сталe. Зрабіўшы гэта, ён прабіў стол наскрозь.

Пакілакілі міліцыянера і быў складзён акт. Мікулянца суракоўша міліцыя.

Але гаспадар сваіх прывічяк не пакі-нуў. 9 лістапада, а 4-й гадзіне ню ў яго майстэрні на Нова-Маскоўскай адбыва-лася абураччая гісторыя.

Сагаловіч у гэты дзень папрасіў выплаты грошай за дні кастрычніка-вага сьвята.

Грошай, якія яму законна належалі. Мікулянец аблаяў яго матам і прыстра-шыў:

— Маўчы лепей, бо так дам, што пра-ціць не захочаші!

Сагаловіч тады сказаў, што ён зьвер-ненца ў групком і сваіх прау ня здасьць. Тым больш, што ён сам вьзьяўляецца пра-фюнаўнаважаным.

Пачуўшы гэта, Мікулянец запёр дзвяры, схопіў амбус(важкі цяжкі ка-валек жалеза) і спусьціў яго на рую свайго вучня. Потым пачаў біць у твар кулакамі і душыць. Сагаловіч хрыпеў, вырываўся і крычэў. На ву-лицы сабраўся натоўп... Праз нека-торы час, значна спазьніўшыся, пры-шла міліцыя. Сагаловіча выратавалі...

Урач констатаваў набоі па ўсім целе.

Так адкаваў на законнае патраба-ваньне свайго вучня гаспадар Мікулянец, хуліган і п'яніца, вядома ўсей Нова-Маскоўскай вуліцы.

Важнае тут, што гэта не адзіночны выпадак, а праўда вызначанага зьявінь-Галазулібел № 24867.